

Toimetuse aruanne lugejale

On aeg kriips alla tõmmata meie lehe kirjasaatjate mullusele tööle. Valdav enamik nende kaastöödest on lehe veergudele jõudnud ülejäänute eadamine käekäik otsustatud.

Ent eelkõige võlgneme lugejale kokkuvõtte aasta viimasest kvartalist. Kirjasaatjad läkitasid sellel ajavahemikul meile kõige rohkem sõnumeid, artikleid, fotosid jms. — ligi 600 (lisaks võime arvata lugejate vastused ringküsitlusele populaarsema sportlase väljaselgitamiseks). Seni ajani on sellest saadetisest ära trükitud peaaegu 80 protsenti. Rohkesti oli nende hulgas head ja oodatud lugemismaterjali. Toimetuse rahva meelest olid oktoobrikuus ilmunuist õnestunumad inimese ja looduse suhteid lahav jutt Osvald Toomingalt ning Mati Kärdi sõnavõtt Rakvere linna kultuuriloomuredust «Iga le kultuuriasutusele oma päle». Toredat lisa saime Helgi Pajolt. Tema kirjutas mulluse aasta kohta küll kõige südamlikkuma peopäevajutu. Ilmus see komšomoli aastapäeval. Valter Lehtla pikem kirjutis teemal «Sovhoostöötajate materiaalse stimuleerimise probleem» novembrikuus on aasta üks kaalukamaid lugusid meie lehes. Detsembris küündisid teistest üle Ülo Rootsi kirjanepandud vastused «Punase Tähe» lugejatele ning Aksel Noormäe analüüsiv lugu «Miks 1970. aasta taimekasvatuse tagurpidi läks.»

Nimetatud kaastööd asetati meie lehe «aafte» vahvile

Suhteliselt palju oli tegemist mitmesuguste kaebustega, sealhulgas jällegi anonüümsetega, mille lähtum on tõde tükk maad keeruliseks leida kui juhtudel, millal nuriseja mure lahendamisel meile ka ennast abiks pakub.

Mida andis. aga terve 1970. aasta meile kokkuarvamiste tegemiseks? Kõigepealt rohkem kui 2200 kaastööd (peale selle vastused ringküsitlustele), millest üldkokkuvõttes üle 80 protsenti ilmus lehes. Meid rõõmustab see, et varasematest aastatest vähem oli meie postil hulgas tarbetult kirjutatud sõnumeid, nllsugust informatsiooni, milles nõusti suurt ruumi kogu rajooni lugejate seisukohalt vähetähtsale sündmusele või üritusele. Ja vähem saime ka sääraseid kirju, mis jäid avaldamata hilinemise pärast.

Kõige sagedamini andsid ainet meile kaastöö kirjutamiseks spordisündmused. Iseenesest on see hea, ent rohkem oleks tahtnud selles hulgas lugeda sporditöö probleemidest. Arvukuselt järgnevad kaastööd kultuurielu valdkonnast, siis miilitsast, kohtust ja prokuratuurist, haridusest—koolielust, Edasi nimetagem kirju põllumajandusest ja tööstusest. Enam-vähem võrdsest kirjutati meile noorte elu, kaubandus-, koduloo- ja looduskaitseteemadel, niisamuti liiklusest ja transpordist rajoonis. Võtsime vastu 118 fotot kirjasaatjailt.

Hoopis rohkem oodanuks aiale lehe kaudu oma sõna ütlemist eelkõige nõukogude töö, partei

elu, rahvakontrolli, teraishoiu-, ametiühingute, naistenoukogude ja poliitharidustöö teemadel. Ka seinana- ja laualehtedes ilmunud õnestunumad kirjutised on väärt ajaleheski ära trükkida.

Ei ütleks, et me esimestena nimetatud aladel saanud kaastööd piisavaks loeme. Igalte alalt leiab tähelepanelik kirjasaatja ainet kõigile kasuliku ja huvitava informatsiooni kirjapanemiseks, partei-, nõukogude, majandus- ja kultuuritöötaja aga kindlasti ka probleeme ning mõtteid, mille kohta oleks teistelgi aialehe vahendusel vaja sõna sekka öelda (näitena nimetaksime üht teemat käsitlevat nelja kirjutist Rakvere linna kultuurielust).

Ligi kümnendiku kirjaded moodustavad nurisemised-kaebused puuduste, korralageduse, hoolimatusse üle meie asutustes ja majandites. Esikohale on tõusnud rahulolematuse liiklus- ja transpordioludega. Küllaltki palju ütlemist on olnud kaubanduse, niisamuti käitumiskultuuri, elukondliku teenindamise, kommunaalteeninduse ja heakorra kohta. On hea, kui rahvas pühendab toimetust oma muredesse. Ent mõnikord tundub, et kirjaread pannakse paberile kergel käel. Selle asemel et kõigepealt minna lahendust otsima näiteks majavallitsusest või kommunaalmajanduse kontorit, rändab kaebus toimetusse. Aga elektripirne ja poste saab toimetuse vahendusest siiski kiiremini

vahetada. Hoopiski ei meeldi see, et oma 30 korral on meie rahval tulnud pureda anonüümseid pähk-leid. Nende hulgas on esikohal pretensioonid inimeste käitumise suhtes.

Ainult ligi kolmandiku kaebuste puhul pidas toimetuse vajalikuks lahendamise tulemustest teatada ka lugejatele. Teistel juhtudel piirdusime kirjavahetusega autori ja toimetuse vahel, anonüümsete kirjade puhul loomulikult see võimalus puudub.

1970. aastal kasvas meie alaliste kirjasaatjate pere 200-ni. 60 protsenti neist elab Rakvere linnas. Võib-olla polekski vaja siin kedagi nimepidi nimetada, sest lugejad teavad juba kirjatükkide autoreid ja hindavad neid oma maitset mööda. Aga toimetuse töötajad tunnevad heameelt veel selle üle, et meie abilised on oma ridade kirjapanemisel muutunud vilunumaks, asjalikumaks. Nii et me võime tihti peale paluda neilt toimetuse plaani võetud kirjutisi, ja meil ei tule pettuda. Tänuväärt on nende nõuanded-soovitused toimetusele. Ja mitmel põhjusel peame mulluse abi eest eriti tänu avaldama Alfred Valdmaale, Valter Lehtlale, Aksel Noormäele, Endel Räitsakule, Harri Pildile, Matti Piirimaale, Elvi Landbergile, Helgi Pajole, Osvald Toomingale, Ott Koolile, Mati Kärdile, Olav Karule, Heino Hennule, Vello Kasepalule, Kaljo Põldmäele, Aksel ja Arvo Kübarale, Tiit Lõugasele, Jaan Pajule, Feliks Kargile.

Alanud aastal ootame oma kirjasaatjailt ja lugejailt veelgi agaramat kaasatulemist lehe sisu kujundamisele.